diabolum munit.

illos propulſare poſſit; ſic precatione animum non communitum facile diabolus in ſuam redigit poteſtatem, facileq́ contaminat omnium turpitudine flagitiorum. Primũ enim cùm animam precibus viderit circumſeptam, veritus robur ac vim, quã preces illi ſuppeditant; quæ animum magis alunt, quàm cibus corpora; propius non audet accedere: deinde, qui omni animi cura preces adhibent, non patiuntur aliquid precatione indignum in ſe admittere, ſed Deum veriti, qui cũ modo colloquuti ſunt, oẽs repente improbi hoſtis conatus repellunt; cũ ſecum ipſi cogitent, quanti ſceleris ſit, eum, q̃ nuper & Dei colloquio fruebatur, & pro temperantiâ & ſanctitate impetrandâ

τὰ πολλὴν τοῦ κωλύσοντος ἐρημίαν· οὕτω δὴ καὶ ψυχὴν μὴ πετειχισμένην προσευχαῖς, ῥᾳδίως ὁ διάβολος ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖται, καὶ πάσης ἁμαρτίας εὐχερῶς ἀναπίμπλησιν. πρῶτον μὲν γὰρ ὅτ' ἂν ἴδῃ ψυχὴν πεφραγμένην προσευχαῖς, οὐ τολμᾷ γενέσθαι πλησίον, δεδοικὼς τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν δύναμιν, ἣν αἱ προσευχαὶ παρέχον, μᾶλλον τρέφουσαι τὴν ψυχὴν, ἢ τὰ σώματα σῖτος. ἔπειτα οἱ προσευχόμενοι σπουδαίως οὐχ ὑπομένουσιν οὐδὲν παθεῖν τῆς προσευχῆς ἀνάξιον, ἀλλ' αἰσχυνόμενοι τὸν θεὸν, ᾧ διελέχθησαν ἄρτι, πάσας ἀπωθοῦνται ταχέως τοῦ πονηροῦ μηχανὰς, ἐνθυμούμενοι παρ' ἑαυτοῖς, ὅσον ἐστὶ κακὸν, ἄρτι τῷ θεῷ λαλήσαντα, καὶ δεηθέντα περὶ σωφροσύνης καὶ ὁσιότητος, εὐθὺς ἐπὶ τὸν διάβολον μετα-